ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΔΙΑΜΟΝΗ

ΝΟΜΙΜΗ ΔΙΑΜΟΝΗ

ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΕΝΑ

ΑΔΕΙΕΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

- Αναδιαμόρφωση της άδειας για εξαιρετικούς λόγους
- Κόστος παραβόλων
- Άδεια για ανθρωπιστικούς λόγους μετά την απόρριψη ασύλου

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

- Εθνική σύνταξη
- Επίδομα ΑμεΑ
- Επίδομα μακροχρόνια ανέργων

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΛΤΙΩΝ ΑΝΙΘΑΓΕΝΩΝ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΛΟΓΩ COVID-19

- Παρατάσεις των ληγμένων αδειών διαμονής
- Μεταβολές στον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιών

ΗΛΕΚΡΟΝΙΚΗ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΑΔΕΙΩΝ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ: ΥΠΟΣΤΕΛΕΧΩΣΗ - ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Η ιστορία του Τσινεντού

«Το όνομα μου είναι Τσινεντού, είμαι 61 χρονών και καταγομαι από τη Νιγηρία. Μένω μόνιμα στην Ελλάδα τα τελευταία 25 χρόνια. Ήμουν έμπορος από παλιά και πάντα είχα άδεια διαμονής. Τα χρόνια της οικονομικής κρίσης οι δουλειές δεν πήγαιναν καλά και δεν μπορούσα να πιάσω πια τα ασφαλιστικά κριτήρια για την ανανέωση της άδειάς μου. Το 2015 μπορούσα να καταθέσω για άδεια διαμονής εξαιρετικών λόγων αφού είχα άδειες διαμονής παλιότερα. Όμως, στη συνέχεια μου ζήτησαν ασφαλιστική ενημερότητα για να βγει η άδεια. Όπως όλοι οι έμποροι που οι δουλειές τους έπεσαν έξω, έτσι κι εγώ ήδη χρωστούσα στα ταμεία μου. Έκανα βέβαια ρυθμίσεις για να ξεχρεώσω, αλλά ο ΕΦΚΑ μέχρι σήμερα δεν μου δίνει ασφαλιστική ενημερότητα. Έτσι, η αίτηση για άδεια διαμονής για εξαιρετικούς πάνω από έναν χρόνο πριν απορρίφθηκε, αλλά τότε ζήτησα να καταθέσω αμέσως ξανά για την ίδια άδεια, λόγω επταετίας αυτή τη φορά. Μου έδωσαν ραντεβού για τον Ιούνιο του 2021. Πρόσφατα έμαθα ότι μετά το πρώτο lockdown δεν ισχύει πια κανένα ραντεβού για τους εξαιρετικούς. Τώρα βρίσκομαι πάλι στον αέρα, χωρίς χαρτιά, ενώ έχω περάσει σχεδόν τη μισή μου ζωή εδώ.»

ΑΝΑΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Η άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους αποτελεί οδό νομιμοποίησης, καθώς είναι μια ειδική διαδικασία χορήγησης άδειας διαμονής για μετανάστες που δεν κατέχουν κάποιο νομικό καθεστώς, αλλά ζουν στη χώρα για τουλάχιστον επτά έτη. Υπάρχουν ωστόσο πάγια θεσμικά κενά, που όχι μόνο επηρεάζουν την απόδοση της εν λόγω άδειας σε όσους πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις, αλλά και συντηρούν μία κατάσταση μόνιμης επισφάλειας στους μετανάστες που προσπαθούν να αποκτήσουν νόμιμη διαμονή. Για παράδειγμα, το 2018 με νομοθετική ρύθμιση καταργήθηκαν ορισμένες ειδικές κατηγορίες δικαιούχων εξαιρετικών λόγων, όπως αυτών που είχαν προηγούμενο τίτλο νόμιμης διαμονής και συγχωνεύτηκαν σε μια ενιαία κατηγορία, στην οποία πρέπει να αποδείξουν την προηγούμενη επταετή παραμονή τους στη χώρα. Παράλληλα, υπάρχουν σοβαρά διοικητικά κωλύματα στις διαδικασίες απόδοσης της άδειας, όπως ακραίες καθυστερήσεις στα ραντεβού κατάθεσης αίτησης. Το πρόβλημα είναι εντονότερο στα αστικά κέντρα, ενώ από τον Μάρτιο του 2020 έως και τον Ιανουάριο του 2021 είχε παγώσει εντελώς ο προγραμματισμός των ραντεβού καθώς και η κατάθεση των δικαιολογητικών στις Διευθύνσεις Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Αττικής. Επίσης, αν λάβουμε υπόψη ότι για όσο χρόνο διαρκεί η εξέταση της αίτησης, χορηγείται στον μετανάστη μόνο μια «λευκή βεβαίωση» -δηλαδή ένα έγγραφο που δεν του παρέχει πρόσβαση σε κανένα δικαίωμα παρά μόνο εμποδίζει την απέλασή του από τη χώρα- καταλαβαίνουμε ότι άνθρωποι, ενώ έχουν κατοχυρώσει δικαίωμα νόμιμης διαμονής, παραμένουν για χρόνια νομικά αόρατοι.

Η έλλειψη νομοθετικής προστασίας, αφήνει ξαφνικά εκτεθειμένους ανθρώπους με μακρόχρονη διαμονή στη χώρα, ιδίως όταν εξαιτίας της οικονομικής κρίσης των προηγούμενων ετών έχασαν τα νομιμοποιητικά τους έγγραφα, όπως ο Τσινεντού. Η άμεση αναδιαμόρφωση της διαδικασίας των εξαιρετικών λόγων και η πρόβλεψη ειδικής κατηγορίας για όσους είχαν νόμιμη διαμονή στο παρελθόν είναι οι ελάχιστες απαραίτητες ενέργειες για τη διόρθωση της αδικίας που έχει δημιουργηθεί. Η εξέταση τέτοιων αιτημάτων θα πρέπει να προτεραιοποιηθεί καθώς και να χορηγείται σε αυτά «μπλε βεβαίωση». Τέλος, το ζήτημα των καθυστερήσεων πρέπει να επιλυθεί άμεσα, με τρόπο που να μην επιβαρύνονται οι υπηρεσίες της Αττικής με τον μεγαλύτερο όγκο των αιτήσεων.

Η ιστορία του Ρασίντ

«Είμαι ο Ρασίντ, είμαι Αφγανός και είμαι 32 χρονών. Ήρθα στην Ελλάδα το 2016 και κατέθεσα αίτηση ασύλου. Τον Φεβρουάριο του 2020 βγήκε και η δεύτερη αρνητική απόφαση, αλλά η Επιτροπή με έστειλε για άδεια ανθρωπιστικών λόγων, γιατί έχω σκλήρυνση. Όμως, όταν τον Μάιο πήγα να καταθέσω τα χαρτιά μου, μου είπαν ότι αυτή η άδεια μπορεί να μη βγει ποτέ, γιατί ο νόμος πλέον άλλαξε. Τώρα δεν ξέρω τι να κάνω και φοβάμαι πολύ. Είμαι εδώ χωρίς χαρτιά, χωρίς να ξέρω αν θα τα πάρω ποτέ και στη χώρα μου δεν γίνεται να γυρίσω.»

ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΣΥΛΟΥ

Μέχρι πρόσφατα υπήρχε η δυνατότητα για τις Επιτροπές Προσφυγών (β' βαθμός εξέτασης αιτήσεων ασύλου) να παραπέμπουν πολίτες τρίτων χωρών στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, για έκδοση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, σε περιπτώσεις απορριπτικών αποφάσεων. Τον Μάιο του 2020 αυτή η διάταξη καταργήθηκε και μάλιστα αναδρομικά από 01/01/2020, χωρίς να έχει υπάρξει έως στιγμής επίσημη πρόβλεψη για τη διαχείριση των αιτημάτων που κατατέθηκαν τους πρώτους μήνες του έτους. Έτσι, αυτά εκκρεμούν ακόμη και σήμερα. Το ουσιαστικό, όμως, αποτέλεσμα αυτής της νομοθετικής αλλαγής είναι η κατάργηση μιας σημαντικής οδού νομιμοποίησης για όσους χρήζουν προστασίας, αλλά έχει απορριφθεί το άσυλό τους.

Η ιστορία του Ρασίντ είναι ενδεικτική και όχι η μοναδική. Έχουμε επισημάνει στις ίδιες τις αρμόδιες αρχές, από την πρώτη στιγμή, γιατί αυτή η διάταξη δεν έπρεπε να καταργηθεί. Η παραπομπή σε άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους αποτελεί την απαραίτητη δικλείδα ασφαλείας για ευάλωτες ομάδες αιτούντων άσυλο. Πολλοί άνθρωποι, μπορεί να μην στοιχειοθετούν τις προϋποθέσεις για το καθεστώς διεθνούς προστασίας, έχουν όμως σοβαρούς λόγους (υγείας ή υφιστάμενων βιοτικών δεσμών) ώστε να πρέπει να τους παρασχεθεί το δικαίωμα νόμιμης διαμονής στη χώρα. Γι'αυτόν τον λόγο είναι αναγκαία η άμεση επαναφορά αυτής της δυνατότητας.

Η ιστορία της Εντέλα

«Είμαι η Εντέλα, είμαι 19 χρονών και κατάγομαι από την Αλβανία. Ενώ έχω γεννηθεί και μεγαλώσει εδώ στην Ελλάδα δεν έχω αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια ακόμα. Έχω καταθέσει εδώ και 2 χρόνια τα χαρτιά μου στην Διεύθυνση Ιθαγένειας και περιμένω ακόμα. Σε αυτό το διάστημα, όμως, έληξε η αυτοτελής άδεια που είχα λόγω της άδειας διαμονής των γονιών μου και τώρα πρέπει να καταθέσω για την άδεια δεύτερης γενιάς, γιατί δεν μπορεί να βγει η ιθαγένειά μου αλλιώς. Η άδεια διαμονής για τη δεύτερη γενιά όμως είναι 300 ευρώ! Είναι πάρα πολλά τα λεφτά. Αναρωτιέμαι πώς γίνεται οι γονείς μου, που έχουν άδεια διαμονής για εξαρτημένη εργασία, να πληρώνουν 150 ευρώ, ενώ εγώ να δίνω τα διπλάσια;»

ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

Το 2018 θεσπίστηκαν νέα και αναπροσαρμόστηκαν ορισμένα παράβολα, τέλη και πρόστιμα για άδειες διαμονής, ώστε να συμβαδίζουν με τα ενιαία ευρωπαϊκά πρότυπα. Συγκεκριμένα, μειώθηκαν τα παράβολα για άδειες διαμονής που προβλέπονται στις ευρωπαϊκές οδηγίες, ενώ για τις άδειες διαμονής που εμπίπτουν στην ελληνική νομοθεσία τα παράβολα ή διατηρήθηκαν ίδια ή αυξήθηκαν, ενώ σε κάποιες διαδικασίες προστέθηκαν τέλη και πρόστιμα. Για παράδειγμα, η διατήρηση του παραβόλου των 300 ευρώ για την άδεια διαμονής δεύτερης γενιάς, σημαίνει ότι τα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν ή/και μεγάλωσαν στη χώρα πληρώνουν πλέον τα διπλάσια από τους γονείς τους για να διασφαλίσουν τη νόμιμη διαμονή τους. Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το παράβολο ύψους 100 ευρώ για την επανέκδοση άδειας διαμονής λόγω ανανέωσης διαβατηρίου. Η ανανέωση ενός διαβατηρίου είναι μια αναπόφευκτη διαδικασία και επομένως δεν δικαιολογείται να επιβαρύνεται περαιτέρω οικονομικά ο μετανάστης μέσω νέου παραβόλου.

Όπως διαπιστώνει και η Εντέλα, η μείωση του κόστους των παραβόλων συγκεκριμένων αδειών διαμονής με την παράλληλη διατήρηση ή αύξηση του κόστους σε άλλες, χωρίς την απαραίτητη αιτιολόγηση, ουσιαστικά δημιούργησε ανισότητες μεταξύ κατηγοριών αδειών διαμονής. Η μείωση των χρεώσεων ορισμένων παραβόλων με δίκαιο και αναλογικό τρόπο ως προς τις υπόλοιπες άδειες διαμονής, θα πρέπει να εξεταστεί άμεσα. Επιπλέον, με δεδομένο ότι ο χαρακτήρας των παραβόλων πρέπει να είναι ανταποδοτικός, οι πόροι που συγκεντρώνονται από αυτά χρειάζεται να διοχετευτούν στη χρηματοδότηση δράσεων ένταξης αλλά και στην ενίσχυση των υποστελεχωμένων υπηρεσιών.

Η ιστορία της Τζούς

«Είμαι η Τζούς, είμαι 34 χρονών, έχω γεννηθεί στην Ελλάδα και δεν έχω ταξιδέψει ποτέ έξω από αυτή. Τον πατέρα μου δεν τον γνώρισα ποτέ και η μητέρα μου πέθανε όταν ήμουν 5 χρονών. Το μόνο που ξέρω είναι ότι η μαμά είχε καταγωγή από το Σουδάν. Εγώ είχα μόνο τη ληξιαρχική πράξη γέννησης εδώ, δεν με κατέγραψαν ποτέ εκεί, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να βγάλω ποτέ διαβατήριο εδώ. Είμαι ανιθαγενής. Μετά από πολλά χρόνια αναμονής, χωρίς χαρτιά λόγω έλλειψης διαβατηρίου, χωρίς να μπορώ να καταθέσω για ιθαγένεια δεύτερης γενιάς, ενώ έχω γεννηθεί και έχω πάει σχολείο εδώ, κατάφερα τουλάχιστον πρόσφατα να πάρω την άδεια διαμονής δεύτερης γενιάς ως αντικειμενικά στερούμενη διαβατηρίου. Το τελευταίο διάστημα, έψαχνα πώς θα ξεκινήσω τα χαρτιά μου για πολιτογράφηση. Κι ενώ βρήκα στον νόμο ότι δικαιούμαι ως ανιθαγενής να αιτηθώ για ιθαγένεια σε 3 χρόνια πληρώνοντας παράβολο 100 ευρώ, ανακάλυψα τελικά ότι όλα αυτά δεν ισχύουν στην πράξη. Για να αιτηθώ θα έπρεπε να έχω δελτίο ανιθαγενούς. Ρώτησα παντού, σε όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες και στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, για να πάρω τελικά την απάντηση ότι προς το παρόν το δελτίο αυτό δεν εκδίδεται από πουθενά (!). Το αποτέλεσμα είναι ότι τώρα πρέπει να περιμένω 7 χρόνια για να καταθέσω για πολιτογράφηση, ανανεώνοντας την άδεια δεύτερης γενιάς, και όταν έρθει εκείνη η ώρα να πληρώσω και παράβολο 550 ευρώ για την ιθαγένεια...»

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΛΤΙΩΝ ΑΝΙΘΑΓΕΝΩΝ

Ο νόμος προβλέπει για τους ανιθαγενείς την έκδοση ειδικού δελτίου ανιθαγενούς. Όμως, αυτό δεν εκδίδεται καθώς δεν έχει συσταθεί ακόμη το αρμόδιο γραφείο στην Υπηρεσία Ασύλου. Εξαιτίας αυτού του διοικητικού κενού οι ανιθαγενείς παραπέμπονται τελικά σε έκδοση αδειών διαμονής ως αντικειμενικά στερούμενοι διαβατηρίου. Οι άδειες αυτές όμως εντάσσονται στις νομικές διαδικασίες της μετανάστευσης, με αποτέλεσμα οι ανιθαγενείς να εκπίπτουν από το νομικό τους καθεστώς χάνοντας βασικά δικαιώματα, όπως ειδικές ευνοϊκές διατάξεις για την πολιτογράφησή τους.

Οι ανιθαγενείς στην Ελλάδα αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια, τα οποία δεν οφείλονται σε δική τους υπαιτιότητα αλλά σε θεσμικά κενά, όπως στην περίπτωση της Τζούς. Έτσι, η χρόνια παράλειψη σύστασης υπηρεσίας για την έκδοση δελτίων ανιθαγενών εγείρει, εκτός των άλλων, και ερωτηματικά ως προς τη διασφάλιση των νομικών υποχρεώσεων της χώρας μας σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Η ιστορία της Λίντα

«Ονομάζομαι Λίντα και η καταγωγή μου είναι από την Αλβανία. Ο πατέρας μου ήρθε στην Ελλάδα το 1995 και εργαζόταν από τότε. Το 2018 συνταξιοδοτήθηκε σε ηλικία 70 χρόνων. Είχε όλα τα ένσημα για να πάρει ολόκληρη τη σύνταξη. Όμως, από το 1995 έως το 1998 δεν είχε χαρτιά και δεν γινόταν να έχει. Έτσι, η σύνταξή του είναι το εξευτελιστικό ποσό των 265 ευρώ. Με τα ίδια ακριβώς χρόνια εργασίας ένας Έλληνας λαμβάνει σχεδόν τη διπλάσια σύνταξη. Γιατί να υπάρχει αυτή η διαφορά; Και ο πατέρας μου εργάστηκε σκληρά όλα αυτά τα χρόνια σε αυτή τη χώρα και πλήρωνε τους φόρους του. Γιατί να μην πάρει κι αυτός τη σύνταξη που του αναλογεί στο κράτος στο οποίο έχει ζήσει κι εργαστεί τόσα χρόνια;»

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία οι μετανάστες, όπως και οι Έλληνες πολίτες, για να λάβουν το πλήρες ποσό της ελάχιστης σύνταξης (384 ευρώ) πρέπει να έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης. Οι μετανάστες όμως, για να το λάβουν, θα πρέπει να πληρούν μια επιπλέον προϋπόθεση: να αποδεικνύουν 40 χρόνια μόνιμης και νόμιμης διαμονής στην Ελλάδα. Όσοι και όσες δεν πληρούν αυτή την προϋπόθεση, λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη με αναλογία 1/40 (όπου 1 είναι ο αριθμός των ετών που υπολείπονται). Για παράδειγμα, εάν κάποιος διαμένει μόνιμα στη χώρα επί 30 έτη και εργαζόταν διαρκώς, δικαιούται μειωμένη σύνταξη κατά 10/40, εφόσον 10 είναι τα έτη νόμιμης διαμονής που υπολείπονται έως τη συμπλήρωση των 40 ετών διαμονής. Η μόνιμη και νόμιμη διαμονή για τους πολίτες χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποδεικνύεται με βάση τις άδειες διαμονής. Δεδομένου ότι η πρώτη συντονισμένη διαδικασία νομιμοποίησης ξεκίνησε το 1998, μια μεγάλη μερίδα πολιτών χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και πολιτογραφηθέντων Ελλήνων πολιτών, που είναι πλέον σε ηλικία συνταξιοδότησης, αδυνατεί να αποδείξει τα 40 χρόνια συνεχούς νόμιμης διαμονής. Επιπλέον, εξαιτίας θεσμικών κενών ή δυσλειτουργιών της δημόσιας διοίκησης, όπως έχουμε συχνά επισημάνει, οι μετανάστες στην Ελλάδα πολύ εύκολα μπορούν να εκπέσουν του νόμιμου καθεστώτος διαμονής.

Οι ιδιαίτερα χαμηλές συντάξεις και η αδυναμία διατήρησης ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης δεν είναι ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει μόνο ο πατέρας της Λίντα. Ο Συνήγορος του Πολίτη, απαντώντας σε σχετική αναφορά του G2RED, έχει επισημάνει ότι «το κριτήριο των ετών διαμονής είναι ξένο προς το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα». Συνεπώς, η διάταξη σχετικά με την υποχρέωση συμπλήρωσης 40 χρόνων μόνιμης και νόμιμης διαμονής στην Ελλάδα είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί, λαμβάνοντας υπόψη το νομικό κενό της δεκαετίας του ’90 αλλά και των ύστερων θεσμικών ζητημάτων στη διατήρηση νόμιμης διαμονής στη χώρα. Κι αυτό θα πρέπει να γίνει άμεσα, διότι συνιστά άνιση μεταχείριση βάσει καταγωγής μεταξύ συνταξιούχων που έχουν καταβάλει ίσες εισφορές στο ασφαλιστικό σύστημα.

Η ιστορία της Μάγια

«Με λένε Μάγια και είμαι 29 χρονών. Ήρθα στην Αθήνα από τη Γεωργία, όταν ήμουν 12 χρονών μαζί με τους γονείς μου. Όλα τα τελευταία χρόνια έχω άδεια διαμονής δεύτερης γενιάς, γιατί λόγω ενός γραφειοκρατικού προβλήματος στις βεβαιώσεις των σχολείων, έχασα την προθεσμία να καταθέσω για ιθαγένεια λόγω φοίτησης. Πέρυσι τον Οκτώβρη είχα ένα σοβαρό τροχαίο ατύχημα, που μου άφησε αναπηρία 82% στα κάτω άκρα. Από τότε όλη η ζωή μου άλλαξε. Σταμάτησα να δουλεύω, δεν είμαι πια ασφαλισμένη και πρόσφατα, όταν η μητέρα μου πήγε στον ΟΠΕΚΑ να αιτηθεί για το επίδομα αναπηρίας, την ενημέρωσαν ότι δεν το δικαιούμαι, γιατί πρέπει να έχω άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Για μένα αυτό το επίδομα θα ήταν η μόνη λύση για να μην επιβαρύνω τους δικούς μου. Ζω τόσα χρόνια εδώ. Έχω άδεια μακράς διάρκειας και ξαφνικά δεν μπορώ να πάρω ένα τόσο σημαντικό επίδομα;»

ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΜΕΑ

Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έχει θέσει ο Οργανισμός Προνοιακών Επιδομάτων και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΟΠΕΚΑ), οι πολίτες τρίτων χωρών που δικαιούνται το επίδομα αναπηρίας είναι οι κάτοχοι άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους εξαιτίας λόγων υγείας καθώς και όσοι έχουν άδεια ως μέλη οικογένειας Έλληνα πολίτη ή πολίτη Ε.Ε. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι οι κάτοχοι οποιασδήποτε άλλης άδειας διαμονής (π.χ. άδειας επί μακρόν διαμένοντος ή δεκαετούς διάρκειας ή δεύτερης γενιάς) με αναπηρία, αποκλείονται από την πρόσβαση στο επίδομα αυτό. Για να το διεκδικήσουν, χρειάζεται να μετατρέψουν τον τύπο άδειας που κατέχουν σε άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Η τελευταία είναι βραχείας διάρκειας (1 έτος) και κυρίως δεν παρέχει τις ίδιες ισχυρές εγγυήσεις διαμονής στους κατόχους της, όπως οι άλλες άδειες.

Οι περιοριστικές προϋποθέσεις που έθεσε ο ΟΠΕΚΑ φαίνεται να αγνοούν πλήρως την κοινωνική πραγματικότητα: ότι δηλαδή στην Ελλάδα ζουν εδώ και δεκαετίες άνθρωποι, νόμιμα, όπως η Μάγια, κι όμως δεν δικαιούνται το επίδομα αναπηρίας, όταν αυτό είναι πλέον απαραίτητο για τη βασική τους διαβίωση. Αγνοούν όμως πλήρως και την νομοθεσία της χώρας, εφόσον αυτό που προβλέπει ο Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης είναι η ισότιμη πρόσβαση στην κοινωνική προστασία όλων των πολιτών τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα, χωρίς εξαιρέσεις.

Η ιστορία της Αναστασίας

«Με λένε Αναστασία, κατάγομαι από τη Ρωσία και μένω μόνιμα στην Ελλάδα, με τον σύζυγό μου τον Πέτρο τα τελευταία 20 χρόνια. Κάποια στιγμή, απολύθηκα από την εταιρεία στην οποία εργαζόμουν και ενώ έψαχνα 2 χρόνια για άλλη δουλειά, δεν κατάφερα να βρω. Είχα ακούσει ότι μπορεί να πάρει κανείς ένα επίδομα όταν είναι άνεργος για περισσότερο από έναν χρόνο και είναι γραμμένος στον ΟΑΕΔ. Πήγα λοιπόν να ρωτήσω τι χαρτιά χρειάζονται για να κάνω την αίτηση. Τότε έμαθα ότι μόνο Έλληνες και Ευρωπαίοι πολίτες έχουν αυτό το δικαίωμα. Προσπαθώ ακόμα να καταλάβω, γιατί η δική μου ανεργία δεν μετράει το ίδιο...»

ΕΠΙΔΟΜΑ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΝΕΡΓΩΝ

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, δικαιούχοι του επιδόματος μακροχρόνια ανέργων του ΟΑΕΔ είναι μόνο οι Έλληνες πολίτες και οι πολίτες των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να το διεκδικήσουν, θα πρέπει να είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, να έχουν συμπληρώσει συνεχόμενο χρόνο ανεργίας επί 12 μήνες και το ετήσιο οικογενειακό εισόδημά τους να μην ξεπερνά τις 10.000 ευρώ. Οι περισσότεροι τύποι αδειών διαμονής στην Ελλάδα εξαρτώνται άμεσα από από την ύπαρξη εξαρτημένης εργασίας. Οι περισσότεροι δηλαδή μετανάστες στην χώρα πρέπει ούτως ή άλλως να εργάζονται για να μπορούν να μένουν νόμιμα. Όμως, υπάρχουν και άδειες διαμονής που δεν συνδέονται με την εργασία, όπως π.χ. των μελών οικογένειας Έλληνα ή πολίτη Ε.Ε. Έτσι, από τους δικαιούχους του επιδόματος εξαιρούνται άτομα που ενώ ζουν νόμιμα στην χώρα, κάποια στιγμή βρέθηκαν σε καθεστώς μακροχρόνιας ανεργίας.

Ο λόγος που δεν μετράει η ανεργία στην περίπτωση της Αναστασίας είναι ο τύπος της νόμιμης διαμονής που έχει. Ο αποκλεισμός μεταναστών από το επίδομα μακροχρόνια ανέργων έρχεται καταρχάς σε αντίθεση με τις προβλέψεις του Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης. Σύμφωνα με αυτές, οι διατάξεις για την κοινωνική προστασία πρέπει να εφαρμόζονται και για όλους τους νόμιμα διαμένοντες πολίτες τρίτων χωρών. Επιπλέον, παραβλέπεται η κοινωνική πραγματικότητα των τελευταίων ετών, που χαρακτηρίστηκε και χαρακτηρίζεται από γενικευμένη κρίση και βαθιά ύφεση της οικονομίας, αφήνοντας εκτεθειμένους ανθρώπους που ζουν στη χώρα λόγω θεσμικών κενών.

Η ιστορία της Όλγας

«Είμαι η Όλγα, καταγομαι από την Ουκρανία και είμαι 51 χρονών. Η άδειά μου έληξε στις 22 Ιουλίου. Ρωτούσα πώς να ανανεώσω και μου έλεγαν όλοι να περιμένω να ανοίξει η πλατφόρμα για τις ανανεώσεις, για να κλείσω ραντεβού από εκεί. Με παίρνει μια φίλη μου αρχές Αυγούστου και μου λέει πως ξεκίνησε να λειτουργεί. Ψάχνω να βρω τη διεύθυνση και μπαίνω να κάνω εγγραφή. Η γλώσσα ήταν μόνο στα ελληνικά... Δυσκολεύτηκα πολύ να καταλάβω τι ζητάει και όλες τις άλλες οδηγίες που είχε από πάνω. Προσπάθησα πάνω από 10 φορές να βάλω τα στοιχεία μου αλλά όλο κάτι δεν δεχόταν. Δεν ήξερα τι να κάνω... Η φίλη μου, μου είπε ότι πρέπει να πάω ή σε λογιστή ή σε δικηγόρο, να πληρώσω, να μπουν αυτοί και να μου κλείσουν ραντεβού. Δεν είχα χρήματα για κάτι τέτοιο. Ευτυχώς, με βοήθησε τελικά η κόρη της γειτόνισσάς μου που είναι φοιτήτρια και το χει με την τεχνολογία. Βέβαια η ταλαιπωρία δεν σταμάτησε εδώ. Μπαίνουμε, κάνουμε την εγγραφή, όλα μια χαρά αλλά μετά δεν υπήρχε κανένα ραντεβού για να κλείσω. Από τότε, μπαίνω κάθε μέρα και μου γράφει το ίδιο, "Δεν βρέθηκαν διαθέσιμες ημερομηνίες".»

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΑΔΕΙΩΝ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

Το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου προχώρησε στη δημιουργία ηλεκτρονικής πλατφόρμας (e-ραντεβού), στην οποία οι μετανάστες μπορούν να κλείνουν ραντεβού για την παραλαβή ή ανανέωση της άδειας διαμονής τους από τις Υπηρεσίες Μετανάστευσης. Η πλατφόρμα αυτή καθυστέρησε πολύ στην εφαρμογή της και δεν είναι πλήρως λειτουργική για τον μετανάστη. Μέχρι και σήμερα μάλιστα, δεν υπάρχει επιλογή άλλης γλώσσας εκτός από τα Ελληνικά, γεγονός που δηλώνει αμεριμνησία ως προς τις γλωσσικές ανάγκες του πληθυσμού στον οποίο απευθύνεται.

Σύμφωνα με παλαιότερη ανακοίνωση του Υπουργείου, η λειτουργία της θα ξεκινούσε στις 25/02/2020. Ωστόσο για «απρόβλεπτους τεχνικούς λόγους» τελικά λειτούργησε στις 19/06/2020, αρχικά μόνο για ραντεβού επίδοσης έτοιμων αδειών. Στις 31/07/2020, προστέθηκε στην πλατφόρμα η δυνατότητα προγραμματισμού ραντεβού για την ανανέωση των αδειών διαμονής καθώς και την αρχική χορήγηση σε ανήλικο τέκνο. Όμως, λόγω της έλλειψης προγραμματισμού και προτεραιοποίησης των ανανεώσεων με βάση την ημερομηνία λήξης των αδειών, τα ραντεβού, τουλάχιστον στην Αττική, εξαντλήθηκαν μέσα στις πρώτες ημέρες λειτουργίας της πλατφόρμας. Στις 21/10/2020, σε μια καθυστερημένη προσπάθεια προτεραιοποίησης των ανανεώσεων, η πλατφόρμα έδωσε ξανά διαθέσιμες ημερομηνίες ραντεβού μόνο για όσες άδειες διαμονής έληξαν από 01/12/2019 ως και 30/06/2020. Οι διαδικασίες αποκαταστάθηκαν εν μέρει, για 16 ημέρες, έως το δεύτερο lockdown στις 07/11/2020, που αναβλήθηκαν τελικά όλα τα προγραμματισμένα ραντεβού ανανεώσεων. Έτσι, η αρχική απουσία προγραμματισμού των ραντεβού της πλατφόρμας σε συνδυασμό με το δεύτερο lockdown έχει ήδη δημιουργήσει καθυστερήσεις και επισφάλεια στους μετανάστες που δεν καταφέρνουν να βρουν διαθέσιμο ραντεβού για να εξυπηρετηθούν.

Η ιστορία της Όλγας είναι ενδεικτική για τη συνεχόμενη ταλαιπωρία και ανασφάλεια που βιώνουν όσοι μετανάστες προσπαθούν να διεκπεραιώσουν διαδικασίες για τις άδειες διαμονής τους μέσω αυτής της πλατφόρμας. Διαδικασίες οι οποίες είναι κρίσιμες για την εξασφάλιση της νόμιμης διαμονής τους. Κι ενώ οι ίδιοι προσπαθούν να εκπληρώσουν εγκαίρως τις υποχρεώσεις τους, το κράτος δεν τους παρέχει τα απαραίτητα, δηλαδή ένα λειτουργικό και απλοποιημένο ηλεκτρονικό σύστημα κατανοητό και προσβάσιμο σε όλους.

Η ιστορία του Χασάν

«Ονομάζομαι Χασάν και είμαι από το Πακιστάν. Ζω στην Αθήνα τα τελευταία 9 χρόνια. Μόλις έφτασα, έκανα αίτηση ασύλου, η οποία λίγα χρόνια μετά απορρίφθηκε και από τότε ήμουν χωρίς χαρτιά. Όταν έκλεισα 7 χρόνια στην Ελλάδα, πήγα στην Περιφέρεια για να κάνω αίτηση για άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους. Μου έδωσαν ένα χαρτί για ραντεβού με ημερομηνία 1,5 χρόνο μετά, 18 Ιουνίου 2020. Περίμενα όλον αυτό τον καιρό πότε θα φτάσει η μέρα να πάω να καταθέσω. Ετοίμαζα τον φάκελό μου, για να έχει τα χαρτιά που αποδεικνύουν ότι όλα αυτά τα χρόνια ζούσα μόνιμα εδώ. Έρχεται ο κορονοϊός, μαθαίνω ότι η Περιφέρεια έκλεισε και δεν δέχεται πια κόσμο. Σκέφτομαι μήπως εγώ είμαι τελικά τυχερός που είχα ραντεβού μετά το lockdown. Φτάνει η μέρα, πάω πρωί - πρωί, μου λέει ο σεκιούριτι στην είσοδο ότι τα ραντεβού αυτά πια δεν ισχύουν και δεν μου απάντησαν τίποτα άλλο... Ρωτάω από εκείνη την ημέρα παντού. Αυτοί που ξέρουν λένε ότι δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα να καταθέσεις πλέον για εξαιρετικούς στην Αττική. Έχουν περάσει τόσοι μήνες κι εγώ ακόμη περιμένω κάτι νεότερο. Δεν ξέρω πόσο ακόμα θα παραμείνω χωρίς χαρτιά και θα ξυπνάω και θα κοιμάμαι με το άγχος μήπως με πιάσει η αστυνομία.»

ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Στο διάστημα του πρώτου κύματος της πανδημίας COVID-19, αποφασίστηκε να ανασταλεί η υποδοχή κοινού στις Διευθύνσεις Αλλοδαπών & Μετανάστευσης (ΔΑΜ) των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας καθώς και στη Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής από τις 12/03 έως και τις 15/05/2020. Η διακοπή λειτουργίας των υπηρεσιών σε συνδυασμό με τη μετέπειτα έλλειψη σχεδιασμού κατά την επαναλειτουργία των ΔΑΜ προκάλεσαν σοβαρές επιπτώσεις και καθυστερήσεις στην εξυπηρέτηση των μεταναστών.

Η αρχική πρόβλεψη του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου για δυνατότητα αποστολής μέσω κούριερ όσων αδειών διαμονής ήταν έτοιμες για παραλαβή, δεν εφαρμόστηκε ποτέ τελικά. Όταν οι υπηρεσίες επαναλειτούργησαν στις αρχές Ιουνίου, δέχονταν κοινό με ραντεβού κατ' εξαίρεση, μόνο για συγκεκριμένες περιπτώσεις (επανέκδοση άδειας λόγω κλοπής ή απώλειας, αρχική χορήγηση για κατάθεση αδειών που εξαρτώνται από visa, ανανέωση έπειτα από παραλαβή απόφασης για χορήγηση ληγμένης άδειας). Παράλληλα, η νέα ηλεκτρονική πλατφόρμα του Υπουργείου καθυστέρησε πολύ να λειτουργήσει κι έτσι τα πρώτα ραντεβού επίδοσης έτοιμων αδειών κλείστηκαν στα τέλη Ιουνίου, ενώ τα πρώτα ραντεβού ανανέωσης στα τέλη Ιουλίου του 2020.

Εκτός αυτών, άλλο βασικό ζήτημα είναι η έλλειψη ενός κοινού και ομοιόμορφου τρόπου λειτουργίας των υπηρεσιών στη χώρα, με συνέπεια να έχουμε υπηρεσίες δύο ταχυτήτων σε Αττική και περιφέρεια. Το αποκορύφωμα αυτής της διαφοροποίησης είναι ότι στην Αττική, από τον Μάρτιο του 2020 και μετά πάγωσε εντελώς ο προγραμματισμός των ραντεβού καθώς και η κατάθεση των δικαιολογητικών για την άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους. Το δεύτερο lockdown τον Νοέμβριο του 2020 ήρθε να επιτείνει την ένταση των ήδη υφιστάμενων καθυστερήσεων, αφού έφερε νέα μερική αναστολή των υπηρεσιών.

Η ιστορία του Χασάν δεν είναι μεμονωμένη περίπτωση. Συνεπώς, πρέπει να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί άμεσα η ψηφιοποίηση όλων των διαδικασιών για τις άδειες διαμονής, ώστε να συμπεριληφθεί σε αυτές η ηλεκτρονική αίτηση και κατάθεση δικαιολογητικών. Είναι μάλιστα απολύτως επείγουσα η ολική αποκατάσταση των διαδικασιών για την άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους στις υπηρεσίες της Αττικής. Εδώ και έναν χρόνο σχεδόν, εξαιτίας αυτής της παράλειψης, δεν εφαρμοζόταν διάταξη του Κώδικα Μετανάστευσης και καταστρατηγήθηκε επί της ουσίας το δικαίωμα χιλιάδων μεταναστών στην πρόσβαση στη νόμιμη διαμονή. Γι' αυτόν τον λόγο, καταθέσαμε Αναφορά στον Συνήγορο του Πολίτη καλώντας τον να παρέμβει.

Στις 21/01/2021 οι ΔΑΜ της Αττικής σε κοινή ανακοίνωσή τους έδωσαν οδηγίες για να ξεκινήσουν ξανά τα αιτήματα για ραντεβού μέσω email. Αναμένουμε να δούμε το επόμενο διάστημα πώς θα λειτουργήσει στην πράξη η νέα αυτή διαδικασία και πόσοι μετανάστες θα έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετηθούν λόγω του τεράστιου όγκου των αιτημάτων.

Η ιστορία του Αρντίτ

«Είμαι ο Αρντίτ και είμαι 47 χρονών. Ήρθα από τα Τίρανα πριν 14 χρόνια και από τότε μένω στην Αθήνα με την οικογένειά μου. Έχω άδεια διαμονής εξαρτημένης εργασίας και από αυτήν έχουν βγάλει άδεια και τα δύο μικρά μου αγόρια. Οι άδειες και των 3 μας έληξαν στις 5 Ιουλίου. Περιμέναμε να δούμε τι θα γίνει με την παράταση. Της γυναίκας μου, που έληξε τον Μάιο, μάθαμε ότι της παρατάθηκε μέχρι τέλος του χρόνου. Ρωτούσαμε φίλους και γνωστούς, μπαίναμε στο internet αλλά δεν μάθαμε κάτι. Στις 22 Ιουλίου μαθαίνω από έναν φίλο μου ότι η άδειά του, που έληγε τέλη Ιουλίου, ανανεώνεται για ακόμη 8 μήνες. Χαίρομαι γιατί καταλαβαίνω ότι έτσι θα έχουν πάρει παράταση και οι δικές μας. Όμως, όπως τελικά έμαθα λίγες μέρες μετά, οι άδειές μας δεν παρατάθηκαν ποτέ και έτσι έπρεπε να στείλω αμέσως email στη ΔΑΜ, για να κλείσω ραντεβού για ανανέωση. Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί έγινε όλο αυτό το μπέρδεμα!»

ΠΑΡΑΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΗΓΜΕΝΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

Στο διάστημα από 30/03/2020 έως και 14/07/2020, προβλέφθηκαν τρεις φορές παρατάσεις ισχύος των αδειων διαμονής εξαιτίας της αναστολής υποδοχής του κοινού στις Διευθύνσεις Αλλοδαπών και Μετανάστευσης (ΔΑΜ) λόγω της πανδημίας COVID-19. Στην πρώτη παράταση, οι άδειες διαμονής που έληξαν στη χρονική περίοδο μεταξύ 11/02/2020 έως και τις 12/05/2020, πήραν παράταση ισχύος για 5 μήνες από την ημερομηνία λήξης τους. Στη δεύτερη παράταση, οι άδειες διαμονής και οι μπλε βεβαιώσεις που έληξαν από 01/12/2019 έως και 30/06/2020 έλαβαν παράταση ισχύος μέχρι το τέλος του έτους (31/12/2020). Στην τρίτη παράταση, οι άδειες διαμονής και οι μπλε βεβαιώσεις με ημερομηνία λήξης από 20/07/2020 έως 31/12/2020 πήραν παράταση ισχύος για 8 μήνες από την ημερομηνία λήξης τους. Παρόλο που τα μέτρα αυτά ήταν αναπόφευκτα λόγω της πανδημίας, η έλλειψη έγκαιρου σχεδιασμού των παρατάσεων και η προβληματική διοικητική εφαρμογή τους έφεραν στην επιφάνεια μια σειρά από κωλύματα, τόσο για τους κρατικούς φορείς, όσο για τους ίδιους τους μετανάστες.

Αρχικά, υπήρξε ένα ιδιότυπο χρονικό κενό μεταξύ των δύο τελευταίων παρατάσεων: οι τίτλοι διαμονής που έληξαν από 1 έως και 19 Ιουλίου 2020 δεν έλαβαν καμία παράταση. Μόνο, λοιπόν, οι κάτοχοι των εν λόγω αδειών είχαν την υποχρέωση να τις ανανεώσουν κανονικά και εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών που θέτει ο νόμος για τη διασφάλιση της νόμιμης διαμονής. Το κυριότερο πρόβλημα όμως, ιδίως το πρώτο διάστημα που αποφασίστηκαν οι παρατάσεις, ήταν η κακή διασύνδεση και σχετική ενημέρωση μεταξύ των υπουργείων και των αντίστοιχων υπηρεσιών τους. Μετανάστες των οποίων τυπικά έχει λήξει ή πρόκειται να λήξει η άδεια διαμονής/μπλε βεβαίωσή τους αντιμετωπίζουν μια σειρά από δυσκολίες κατά τις συναλλαγές τους με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, διότι οι τελευταίοι δεν γνωρίζουν ή δεν αναγνωρίζουν τις παρατάσεις. Μια άλλη σοβαρή συνέπεια είναι ότι μετανάστες με μόνιμη και νόμιμη διαμονή στην Ελλάδα εγκλωβίστηκαν στο εξωτερικό, καθώς ο τίτλος διαμονής τους έληξε κατά το διάστημα απαγόρευσης πτήσεων.

Ο Αρντίτ, όπως και πολλοί άλλοι, βίωσε τον παραλογισμό που προκάλεσε η κακή οργάνωση των παρατάσεων. Σε συνέχεια όλων αυτών, και επειδή εξαιτίας του δεύτερου lockdown δεν πραγματοποιούνται ανανεώσεις, στις 23/12/2020 ορίστηκε και νέα παράταση για τις άδειες διαμονής που έληξαν από τις αρχές του 2020 και για όσες λήξουν έως και τον Μάρτιο του 2021. Αυτή τη φορά, η διάταξη πέρασε με νόμο, ενώ για πρώτη φορά προβλέφθηκε η δυνατότητα ηλεκτρονικής έκδοσης πιστοποιητικού παράτασης των αδειών διαμονής και των μπλε βεβαιώσεων με σκοπό τη διευκόλυνση των συναλλαγών των μεταναστών με τις δημόσιες υπηρεσίες. Σε κάθε περίπτωση οι αλλεπάλληλες παρατάσεις δεν αποτελούν λύση, αλλά μέρος του προβλήματος. Λόγω της συνεχιζόμενης κατάστασης της πανδημίας, είναι αναγκαίο να εφαρμοστεί άμεσα ένα λειτουργικό σύστημα ανανεώσεων, για να μην εντείνεται η ταλαιπωρία των μεταναστών. Γι' αυτό και είναι πιο κρίσιμη από ποτέ η επέκταση της ψηφιοποίησης όλων των διαδικασιών που αφορούν στην αίτηση για άδειες διαμονής!

Η ιστορία της Μάριαμ

«Κάθε φορά που πρέπει να ανανεώσω την άδεια διαμονής νιώθω μια απελπισία γιατί ξέρω ότι θα πάω στην υπηρεσία που -όπως κάθε φορά- θα γίνεται χαμός, οι υπάλληλοι θα είναι εκνευρισμένοι με την κατάσταση και είναι αβέβαιο αν θα καταφέρω να εξυπηρετηθώ την ίδια μέρα ή αν θα πρέπει να ξαναπάω και να χάσω ακόμη ένα μεροκάματο από τη δουλειά μου. Επίσης, όποτε έχω καταθέσει για την άδεια διαμονής, ποτέ δεν έχει έρθει στην ώρα της, πάντα περιμένω μήνες στην καλύτερη περίπτωση και έχουν υπάρξει φορές που περίμενα έναν χρόνο και βάλε για να βγει η άδεια διαμονής.»

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ: ΥΠΟΣΤΕΛΕΧΩΣΗ - ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Η υποστελέχωση των Διευθύνσεων Αλλοδαπών & Μετανάστευσης (ΔΑΜ), ως άμεσο αποτέλεσμα της συνεχόμενης αποχώρησης μεγάλου αριθμού υπαλλήλων, είναι ένα σοβαρό ζήτημα το οποίο προκαλεί ακραίες καθυστερήσεις στην εξυπηρέτηση των αιτημάτων των μεταναστών. Συγκεκριμένα στις ΔΑΜ της Αττικής, το υπάρχον προσωπικό είναι τόσο ανεπαρκές, που είναι ανέφικτο να διεκπεραιωθούν οι αιτήσεις που αφορούν στις άδειες διαμονής των μεταναστών σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η συρρίκνωση του προσωπικού στις ΔΑΜ οφείλεται στο ότι δεν προβλέπεται ούτως ή άλλως επαρκής αριθμός θέσεων από το κράτος. Επιπλέον, πολλοί υφιστάμενοι υπάλληλοι επιλέγουν να μεταταχθούν σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Πέρα από το ζήτημα της υποστελέχωσης, αρκετές υπηρεσίες της Αττικής στεγάζονται σε ακατάλληλες κτιριακές υποδομές για τη φύση της δουλειάς. Συγκεκριμένα, υπάρχουν προβλήματα επάρκειας χώρου σε σχέση με το πλήθος των εξυπηρετούμενων μεταναστών, ενώ κάποιες ΔΑΜ μοιράζονται ακόμη και το ίδιο κτίριο, γεγονός που επιφέρει δυσκολίες στην εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών τους και άρα στην κατάλληλη εξυπηρέτηση του κοινού.

Για να μην περιμένουν οι χιλιάδες «Μάριαμ» που ζουν νόμιμα και μόνιμα στη χώρα μήνες έως και χρόνια, για να λάβουν την άδεια διαμονής που δικαιούνται, αρχικά θα πρέπει οι ΔΑΜ να στελεχωθούν με τον απαραίτητο αριθμό υπαλλήλων. Στη συνέχεια, χρειάζεται να θεσπιστεί ένα κατώτατο όριο υπαλλήλων με το οποίο μπορεί να είναι λειτουργική μια υπηρεσία, με τρόπο που να μην θίγεται το δικαίωμα των εργαζομένων στην κινητικότητα. Τέλος, πρέπει να προβλεφθεί η μετεγκατάσταση των ΔΑΜ σε πιο κατάλληλες υποδομές.

Generation 2.0
For Rights Equality & Diversity

T : +30 213 088 4499
A : Πλατεία Ελευθερίας 14, Αθήνα 10553
E : info@g2red.org
W : https://g2red.org/el/